

den, der arbejder under den teknisk-mekaniske Del af Virksomheden, der kommer ind under Loven, og dette er ikke nogen ganske lille Indskrænkning. Det forekommer mig, at dette ikke er blevet betonet tilstrækkeligt under disse Forhandlinger. De Virksomheder, der gaa ind under Loven, omhandles i § 4, og i § 4 A. omhandles kun de Virksomheder, som drives som Næringsvej. Man har da i Spidsen af Paragraffen opstillet Reglen fra Loven af 12te April 1889 om de Virksomheder, som drives fabrikmæssigt, og andre Virksomheder, der maa anses for lige saa farlige som disse. I § 4 B. omhandles saa de Virksomheder, hvor man anvender Dampkraft, Gaskraft og anden lignende Art af Kraft. Det er i Hovedtrækkene, hvad der gaar ind under Loven. Naar en Arbejder i en saadan Virksomhed kommer til Skade, skal han have Erstatning af Arbejdsgiveren, men, vel at mærke, Arbejderen skal ogsaa selv bære sin Del af Byrden, idet han i de første 13 Uger efter Ulykken ikke faar nogen Erstatning. Dette er et ikke ubetydeligt Bidrag fra Arbejderens Side, og det er min faste Overbevisning, at han heraf vil have al Anledning til at vise den største Forsigtighed under Arbejdet. Han er ogsaa efter min Mening fuldstændig sikret det Bidrag, han skal have, idet han ikke alene har, som det er fremhævet, en privilegeret Fordring paa sit Tilgodehavende hos Arbejdsgiveren, men ogsaa har Udpantningsret, hvilket ikke er blevet omtalt. Han behøver ikke at anlægge Søgmaal og erhverve Dom, men har uden videre Udpantningsret for sin Fordring. — Under disse Dages Forhandlinger er der blevet sagt forskellige Ting, som jeg vil sige nogle Ord om. Det er saaledes blevet sagt, at man satte Skel mellem Arbejderne. Dette skal modsiges Gang efter Gang, naar det kommer frem her, og navnlig fra os som Landbrugsrepræsentanter, som der er blevet slaaet paa, at vi ere. Nej, der er ikke her sat nogen Adskillelse mellem Arbejderne, men det, de andre Herrer gøre, er en Adskillelse mellem Arbejderne, nemlig mellem bemidlede og ubemidlede Arbejdere. Vi gøre kun en Adskillelse mellem farlige og mindre farlige Virksomheder. Saaledes er Forholdet i Virkeligheden, saa kunne de Herrer paastaa det modsatte, saa længe de ville! Men naar man nu ikke kan faa alle Virksomheder ind under Loven, hvad er saa det naturligste? Det er at tage de farligste Virksomheder først, de Virksomheder, hvor der kommer flest til Skade. Naar der endvidere

er sagt, at denne Lov er en Lov for Industrien, navnlig for den store Industri og de store Fabrikker, og at Landbruget ikke er med, saa er det ogsaa en Paastand, der skal tilbagevises saa ofte, den kommer frem, thi man har jo taget flere betydelige Virksomheder i Landbruget med. Der er blevet nævnt Mejerierne, de 1,500 Andelsmejerier, der beskæftige 6,000 Arbejdere, og man har ogsaa medtaget Dæmnings-, Kanal-, Vejarbejde og forskellige andre. Det kan altsaa ikke siges, at man har udelukket Landarbejderne som saadanne, man har, som sagt, kun gjort Skel mellem de farlige og mindre farlige Virksomheder. Naar det saa paa den anden Side siges, at man lægger store Byrder paa Landbruget, er det min bestemte Mening, at de Byrder, man lægger paa Landbruget, baade paa Andelsmejerierne og paa andre Virksomheder, er Landbruget villigt til at bære, og jeg har den Tro, at de ikke ville komme til at hvile særlig paa Haandværkere, Brøndgravere, Møllere o. s. v., men det vil, som i alle andre Livsforhold, blive Forbrugerne, Køberne, der for en Del eller udelukkende komme til at bære Byrden. (*Leth-Espensen*: Hør!) Ja, det maa det ærede Medlem nok sige „Hør“ til, thi det er min Overbevisning, at der er Villighed til at bære en Del af Byrden i Stedet for, at den tilskadekomne eller lemlæstede Mand skal gaa omkring og døje for at faa sit Brød, saaledes som han nu gør. Naar der endvidere er sagt, at den foreliggende Lov er en Højreløve, ved jeg ikke, hvordan man faar det Skel mellem Højre- og Venstrelove. Skulde man imidlertid gøre noget Skel her, kunde man egentlig sige, at det er en Lov, der er mod Højre. Hvis man forstaar ved Højre de bedrestillede Samfundsklasser, f. Eks. de store Godsejere og de store Jordejendomsbesiddere ude i Landet, saa er det særlig dem, denne Lov rammer, idet de i Reglen bruge Dampkraft til deres Virksomhed og saa ifølge Loven skulle forsikre deres Arbejdere, hvorimod de almindelige Gaardmænd og Husmænd sjældent anvende Dampkraft, saa at de falde uden for Loven. Skulde Loven siges at være et Partis Lov, saa kunde man derfor snarere med Rette sige, at det er en Venstrelov. Det betyder imidlertid intet for mig, at man her søger at gennemføre en Lov sammen med Højre, naar det blot efter min Formening er en god Lov. En anden Indvending, man har gjort, og som jeg tror, man ogsaa maa modsige, er den, at man siger, at Loven vil svække Kreditten, fordi der fremkom-